

den Højde, som man fra forskellig Side har ansat den til. For saa vidt det kan være en Glæde at faa sine Formodninger bekræftet, naar det drejer sig om Gældsposter, maa jeg sige, det var mig en Glæde at høre, at Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, anslog Kommunernes Gæld til at ligge tæt op mod Statsgælden, altsaa tæt op mod 1 200 Mill. Kr. Nu kan det ærede Medlem nok saa meget tale om de udmærkede økonomiske Forhold i Købstæderne, at man kan ikke bedømme Kommunernes Stilling efter Gælden, man maa tage Hensyn til de Aktiver, der er erhvervet for Laanene. Det er ganske sikkert. Men enten man nu anlægger den ene eller den anden Betragtningssaa, kommer man dog ikke udenom, at Kommunalskatterne i de fleste af Landets Byer er i højeste Grad trykkende, og i et meget betydeligt Antal af Byerne er Gælden saa høj, at det er umuligt at laane mere. Om det er en sund og gunstig økonomisk Stilling eller det modsatte, overlader jeg ærede Medlemmer at dømme om.

I denne Forbindelse var det ærede Medlem ogsaa inde paa at skildre Rødby Kommunes Forhold, og det erganske sikkert, at de er ulykkelige. Det er ganske sikkert, at det gælder om at faa en Ordning tilvejebragt snarest muligt, fordi denne lille Kommune jo lider for hver Dag, der gaar, under de usikre Forhold, hvor ingen tør starte noget som helst nyt, og hvor Folk, som kan forlade denne By med de økonomiske Fremtidsudsigter, som den giver, særlig saa længe en Ordning ikke er tilvejebragt, naturligt og forstaaeligt nok er tilbøjelige til at gøre det. Derfor gælder det om, at vi kunde faa denne Sag afgjort, og det har jeg ogsaa, lige siden Rødby Kommune meldte Pas, haft min Opmærksomhed henvendt paa. Men det maa ikke glemmes, at en Ordning for Rødbys Vedkommende maatte træffes saaledes, at der ikke derigennem bliver tilvejebragt et Præcedens for, at saa saare en Kommune kommer i Vanskeligheder og ikke kan klare sine Forpligtelser, har Staten Pligt til at træde til og dække. En saadan Pligt for Staten kan jeg ikke erkende er til Stede overfor en vanskeligt stillet Kommune. Derfor maatte der tilvejebringes et Forslag til en saadan Ordning, at Rødby Kommune ved egne Kræfter paa Grundlag af denne Ordning Gennemførelse kunde komme igennem den økonomiske Situation, hvori den er bragt.

Det Forslag, som den Kommission, der blev nedsat til Undersøgelse af Sagen, stillede, kunde Indenrigsministeriet og Re-

geringen i det hele taget imidlertid ikke tiltræde, fordi det netop paa en Række Punkter stillede meget store Krav til Staten. Bl. a. skulde Staten overtage Driften af Rødby Havn. Der ligger nede paa denne Kyst en Havn, som efter min Mening har en Størrelse og er tilvejebragt med Omkostninger, som ikke staar i noget som helst Forhold til de Muligheder, der er til Stede for Udnyttelsen af denne Havn. Det vilde da være en letsindig Handling, om Staten uden videre overtog og paatog sig Forpligtelse til at drive denne Havn i Fremtiden. Der maatte tilvejebringes efter Forhandling med Kommunens Kreditorer en Ordning, som gjorde det muligt for Kommunen at klare sig, som sagt, ved egne Kræfter. Et saadant Forslag forelaa henimod Rigsdagssamlingens Slutning i Fjor. Det blev ikke færdigbehandlet i Finansudvalget og fik for Resten heller ikke Tilslutning fra Kommunestyret dernede før langt hen i Sommeren. Det er nu Hensigten i en meget nær Fremtid at aflægge et Bøsg i Rødby og ved Rødby Havn, i hvilket Finansudvalgene, Ministeren for offentlige Arbejder og jeg skulde deltage for ved Selvsyn at overbevise os om, hvorledes Forholdene ligger, og for paa selve Aastedet at faa tilvejebragt en endelig Forhandling med Kommunalbestyrelsen, der saa kunde resultere i en endelig Ordning af Kommunens Forhold.

Naar det ærede Medlem Hr. Bresemann siger, at man fra Ministeriets Side har stillet Krav om, at Rødby Kommune skulde gaa paa Akkord med sine Kreditorer, og at en Kommune ikke kan gaa paa Akkord med Kreditorerne, og at Staten ikke bør tilraade dette, ja, saa spørger jeg, hvorledes en Kommune overfor sine Kreditorer kan siges at være i en anden Stilling end en hvilken som helst anden Skyldner. Kommunen er ikke i Stand til at betale de Laaneinstitutter, som har ydet den Millionbeløb, ikke i Stand til at betale Renter, ikke i Stand til at betale Afdrag. Naar dette ikke er Tilfældet, og Staten ikke har nogen Forpligtelse til at træde i Kommunens Sted, hvad jeg vil hævde den ikke har, ser jeg ikke, der er andet for Kommunen at gøre end at søge tilvejebragt en Ordning, der skylder Tidspunktet for Afdragsydelse ud, saaledes at den lidt efter lidt kan komme til Kræfter og lidt efter lidt opfylde sine Forpligtelser, selv om der gaar en længere Tid end den, i hvilken den overenskomstmæssigt havde paataget sig at foretage disse Tilbagebetalinger. Jeg kan ikke se, at der er anden Fremgangsmaade at følge, og det